

Festa major de Gironella a? Casserras!

Enguany, alguns dels actes més destacats de la festa major de Gironella els van programar al municipi del costat, a Casserras. Això és així perquè La Font del Balç, berenador de tota la vida i referència obligada al Bages i al Berguedà per a tots aquells a qui agrada escoltar directes a la fresca o vora la llar de foc, pertany a Casserras, malgrat que és a tocar del nucli urbà de Gironella i a una estoneta en cotxe del poble del qual depèn administrativament. Una mica més avall, a Navàs, han enllestit un POUM que abasta un territori enorme, del Cardener al Llobregat, amb Castelladral al mig, però que, paradoxalment, deixa fora uns quants carrers del poble els quals, aïllats!, pertanyen a Balsareny. I no només es queden fora del planejament urbanístic, que ja és prou greu, sinó que obliguen a fer venir un camió d'escombraries expressament des del poble veí d'on també reben els pocs serveis que els toquen. Són només dos exemples de l'anacronisme i l'absurditat de l'actual mapa municipal, concebut fa dos i tres-cents anys, quan el país era molt diferent, a partir de criteris que ara ja no tenen cap sentit, com les velles propietats feudals i eclesiàstiques o l'accés a uns rius, la gestió dels quals ja fa temps que és de competència supramunicipal, i que aleshores tenien un valor econòmic molt superior.

Ara, quan per fi sembla que això de la independència va de veritat i tots tenim ganes que l'estat propi en construcció no sigui una versió a escala del Regne d'Espanya sinó una república substancialment més moderneta i engrescadora, estem davant d'una magnífica ocasió per repensar de dalt a baix els límits (i el nombre!) dels termes municipals. Cal refer-los tot desterrant un cert sentit de la propietat particular que massa alcaldes i ajuntaments mantenen en relació al territori que administren, i pensant en fer possible un equilibri de tres factors: l'optimització dels recursos per oferir més i millors serveis, la proximitat dels centres de decisió als veïns i veïnes i el manteniment d'una certa identitat local. Caldrà crear municipis nous allà on la realitat quotidiana hagi superat clarament els límits administratius, crear entitats supramunicipals (districtes, si voleu) a partir d'un cert nombre d'habitants i definir de nou els límits dels termes a partir de la tradició i el sentiment de pertinença, sí, però també en funció de les comunicacions i de la xarxa urbana realment existent sobre el territori. I perquè tot plegat funcioni, caldrà canviar també el finançament municipal, per fer-lo menys dependent del sòl, de requalificacions urbanístiques i de metres de polígon industrial a la venda. La independència, en definitiva, ens hauria de permetre modificar altres límits administratius, a més del que tots tenim al cap.